

मेघवर्ण (BAH. e मेघ et वर्ण m. color) nubis colorem habens. IN. 5.15.

मेद् 1. p. (उन्मादे) mente captum esse, insanire. Cf. ब्रेद्, म्लेद्, मेड्, ब्रेड्, म्लेड्, मद्.

मेड् 1. p. id.

मेड् m. (r. मिहू s. त्र) 1) penis. 2) hircus.

मेध् 1. p. (सङ्क्र. x. सङ्क्र वये मेधायाम् v.) 1) adhaerere. In dial. Vēd. A. sibi obviam venire. RIGV. 113.3.:

न मेधेये न तस्थतुः सुमेके नक्तोषासा «non sibi obviam veniunt (Rosen. «se laedunt», cf. Westerg.) non subsistunt grato rore stillantes Nox et Aurora». 2) laedere, occidere; in dial. Vēd. conviciari. RIGV. 42.10.: न पूषणम् मेधायामसि. 3) intelligere. (Cf. मिथ्, मेध्, 1. मिद्.)

मेदस् n. (r. 2. मिद् s. अस्) medulla. A. 10.54. (Fortasse *medulla* per assimil. e *medusla* vel *medurla*, v. मेडुर; gr. μεδύλος fortasse litteris transpositis e μεδύλως, ejecto δ, productā antecedente vocali.)

मेदिनी f. terra. N. 11.39.

मेडुर (r. 2. मिद् s. उर) adiposus, unctus. AM. (V. मेदस्.)

मेध् 1. p. A. (सङ्क्रमे x. वधमेधसङ्केषु v.) convenire; laedere, occidere; intelligere. (V. मेधस्, मेधा et cf.

मेथ्, मिथ्, 1. मिद्; lat. *meditor*; gr. ΜΑΘ, μανθάνω, μήδομαι, μήδος.)

मेधस् n. (r. मेध् s. अस्) mens, intellectus. BH. 18.35. in fine comp. BAH. (Cf. gr. μῆδος, v. मेध्.)

मेधा f. (r. मेध् s. आ) mens, intellectus (cf. मेधस्). IN. 4. 9. BH. 10.34.

मेधाविन् (a praec. s. विन्) mente, intellectu praeditus. BH. 18.10.

मेनका f. nom. pr. *Apsarasae*.

मेप् 1. A. (गत्याम्) ire; se mouvere. Cf. वेप्.

मेरु m. mons fabulosus.

मेल m. (r. मिल् s. अ) congregatio, conventus.

मेलका m. (a praec. s. का) id. HIT. 20.17.

मेव् 1. A. (सेवने) servire, colere, venerari. Cf. म्लेव्, पेव्, सेव्.

मेष m. (fortasse e मेक्त ejecto क्ष, मेक्त autem deduci possit a r. मिहू in Des. मिमिक्, cf. मेफ़, मेह) hircus. AM.

मेह m. (r. मिहू s. अ) 1) urina. 2) hircus. (Cf. मेफ़, मेष, gr. μορχός, v. मिहू.)

मेत्र (a मित्र amicus s. अ) 1) Adj. (fem. ई) benignus, benevolus. BH. 12.13. 2) n. amicitia.

मेत्री f. (a praec. signo fem. ई) amicitia. HIT. 131.2.

मेथुन n. (a मिथुन q. v. suff. अ) coitus. HIT. 5.21.

मोक्ष 1. et 10. p. interdum A. solvere, liberare. H. 2.34.:

एतान्... मोक्षयिष्याम्य॒ अहं कामं रक्षसात्; N. 11.29.: मोक्षयित्वा स ताम् व्याधः; MAH. 1.3917.: जातज् जातम् मोक्षयिष्ये जन्मतो मानुषात्. (Cf. मुच्, unde मोक्ष adjectā sibilante cum Gunā.)

c. कि i. q. simpl. MAH. 1.7880.)

मोक्ष m. (r. मोक्ष s. अ) solutio, liberatio. BH. 18.30.7.29.

praesertim animae liberatio a sensuum vinculis, a corporis gaudiis vel doloribus, aequanimitas. BR. 1.17. BH. 5.28.

मोघ (r. मुहू mutato हू in घ - cf. gr. 357. - suff. अ) vanus, irritus. SA. 5.49. — मोघम् Ado. frustra. BH. 3.16.

मोदका (a Caus. r. मुदू s. अका) 1) Adj. exhilarans. 2) Subst. m.n. cupediarum genus. UR. 16. 2. inf.

मोह m. (r. मुहू s. अ) 1) stultitia, mentis error. DR. 7.20.

M. 53. BH. 4.35. 2) animi defectus, animi deliquium. UR. 6.14.

मोहन (fem. ई, a मोहय् Caus. r. मुहू s. अन) qui mentem abripit, stupefacit. BH. 14.8. मोहनी. A. 8.26.

मोहिन् (a मोहय् Caus. r. मुहू s. इन्) qui mentem abripit, stupefacit. BH. 9.12. (Schol. मोहिनी ब्रह्मिग्रंशकारी).

मैन n. (a मुनि anachoreta s. अ) silentium.

मैनिन् (a praec. s. इन्) taciturnus.

मौर्वी f. (a मूर्वी nomine plantae repentis, e cuius fibris arcus nervi conficiuntur, suff. अ adjecto femin. signo ई) nervus arcuum. DR. 5.17.

मौल (fem. ई, a मूल s. अ) 1) radicalis. 2) generosâ stirpe oriundus, nobilis, generosus. HIT. 84.1.